

Η ΕΠΑΝΩ ΧΩΡΑ ΜΑΡΑΖΩΝΕΙ

Σπίτια παλιά, μαγαζιά χωρίς δουλειές και δρόμοι άδαιοι
Ζητάει μόνο «Ίση μεταχείριση»

ΙΔΡΥΘΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ

ΠΡΙΝ ΠΟΛΛΑ χρόνια η καρδιά της Πάτρας χτυπούσε στην «Επάνω Χώρα». Τότε είχε ζωηρή εμπορική κίνηση και το πρώτο τράνι της «Ελλάδος» ανήρθε στην περιοχή, από Γερμανία. Σήμερα η «Επάνω Χώρα» έχει περυνταχθεί...

Υπάρχουν παλαιά κτίρια και γέφυρα. Οι νέοι που δημιουργούν οικογένειες μετακομίζουν στην Κάτω Πάλη. Χρόνια τώρα η «Επάνω Χώρα» απλώνει το χέρι και ζητά βοήθεια. Κανείς όμως δεν ακούει τις φωνές της — φωνές απόγνωσης...

Και οι «Επανωχωρίτες» έχουν καταλάβει: Αν δεν αναστήθουν οι «νεκρές» πόλεις τους δεν υπάρχει ελπίδα για πρόοδο στην περιοχή, για αναθεώρηση της οικονομίας της.

«Μελέτη Μάνθα Ντάμα» και είναι 85 ετών. Μένει εδώ με ολόκληρη ζωή. Ζωει από το πωλητικό. Κάποτε η οδός Γερμανού ήταν μεγάλη αγορά. Σήμερα έγινε οδός Νεκροταφείου...

Ενδεκτικά αναφέρει τα λόγια της γρηγορίας. Είναι μία από τους 40.000 κατοίκους της περιοχής που ζουν καθημερινά το δρόμο της «Ανω Πόλεως».

«Γράμμοι και γιά μένα» λέει ένας κύριος από το διπλανό μαγαζί. «Ονομάζομαι Κωνσταντίνος Φρούντας και είμαι 50 ετών. Τη μισή μέρα δουλεύω εδώ στο υποστηρικτικό μου, και την άλλη μισή σε εργοστάσιο για να τα φέρω δόλα. Στην «Επάνω Χώρα» δεν υπάρχουν δουλειές. Η αγορά έχει μαρζώσει. Πρέπει κάτι να γίνει για να εναρμονιστεί το τόπος μας».

Τις ίδιες σκέψεις κάνουν κι' άλλοι κάτοικοι της περιοχής. «Ετσι πρόσφατα δημιουργήθηκε ο Σύνδεσμος «Ανασυγκρότησης «Ανω Πόλεως» — «Η Παλιά Πάτρα». Με βάση λοιπόν τα αιτήματα αυτού του Συνδέσμου, αλλά και τις αντικειμενικές διαπιστώσεις, δε δούμε τις πιεστικές ανάγκες που αντιμετωπίζει σήμερα η περιοχή...

—Το πρώτο, 1 θέμα είναι η νομοθετική ρύθμιση των υπαγών και του συντελεστή του δόματος των οικοδομών, τα οποία διαφέρουν από τα αντίστοιχα της Κάτω Πόλεως. «Επίσης»:

—Η εγκατάσταση στη «Ανω Πάλη» υποκαταστήματος Τραπεζών και παραρτημάτων ΙΚΑ, Ο.Τ.Ε., Δ.Ε.Η. και άλλων Δημοσίων Υπηρεσιών.

—Αποθήκη δημοσίων οικοπέδων (παλιά Ψαρογιά — Καζάρμα).

—Η αξιοποίηση του χώρου που παλαιά Νοσοκομείου.

—Η διαμόρφωση περιστεριών Λεωφορείων γραμμής Νο 4, κ.λ.π.

ΕΧΕΙ λοιπόν τις δυνατότητες να «ζήσει» και η «Επάνω Χώρα». Παρ' όλα αυτά κινδυνεύει να χάσει το «πράσινο» προς την Πρόοδο όριστική — έκτος ε...

Πολλά τα «γιατί»... —περισσότερα τα «πρέπει»... Έντος των «ταχών» της πόλεως υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος — 40.000 άνθρωποι — που πρέπει να ζήσουν.

Μετά από σκέψεις και προβληματισμούς για την κατάσταση της περιοχής αποφασίσαμε να εργασθούμε και να προσφέρουμε και μες κάτι για την προκοπή...

της. «Ετσι δημιουργήσαμε την πρώτη ομάδα, το πρώτο συμβούλιο και μία επιτροπή από τα ιδρυτικά μέλη. «Ηλδοσε σε συνάντηση με πολλούς κατοίκους της γύρω περιοχής, και με χαρά εί-

τρόπολη της πόλεως. Τώρα μένουν έρευνα και γέφυρα. Κατεν τήσασ χειρότερα από χωριά. «Η ζωή μας είναι δραματική και σαν πολίτες αλλά και σαν επαγγελματίες κυρίες. Καθήμε-

ρά, άρα είναι φανερό αδύνατον να κρατά από το κέντρο της πόλεως και ακόμη πιο μακριά από την «Ανω Πάλη. Γιαυτό χρειάζονται παρηγορήματα όχι μόνο στην «Ανω, αλλά και στην Κάτω Πάλη.

Τέλος θα πρέπει να ιδρυθούν και παρηγορήματα διαφόρων δημοσίων υπηρεσιών βασικών για την εξυπηρέτηση του κοινού (Δ.Ε.Η., Τ.Ε.Χ., Υπηρεσιών, Τμήμα Συγκοινωνιών, Ο.Σ.Ε., Κ.Τ.Ε.Λ., κ.λ.π.). Δεν είναι λογικό να υπάρχουν εδω υποσταθμοί των Λεωφορείων Καλοδρόμων ή Τ.Ρ.αίσις για να εξυπηρετούνται οι έπιβάτες:

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
Μία ολόκληρη πολυάνθρωπη περιοχή άνωθεν της οδού Παντοκράτορος δεν έχει συγκοινωνία. Πρόκειται για δύο συνοικισμούς Δεσφονής, «Αουράτου», «Εδρα» ονομαζόμενων. Δυστυχώς και «Α.Ρ.ορς». Η δέ συγκοινωνία «Α.Ρ.ορς» είναι πολύ άσπρη και αντί να εξυπηρετεί δημιουργεί προβλήματα στους κατοίκους.

Λέει σχετικά ο κ. Κωνσταντίνος Φρούντας:

—Τα Λεωφορεία Νο 4 περνούν από την οδό Γερμανού κάθε 15—20 λεπτά. «Ετσι οι κάτοικοι δεν έδρουν αν το Λεωφορείο περάσει και πόσα λεπτά θα περάσει το επόμενο. Γιαυτό άναγκάζονται να ηγναιούν με τα πόδια ή να χρησιμοποιούν ταξί.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Η «Επάνω Χώρα» αντιμετωπίζει και προβλήματα Παιδείας. Χαρακτηριστικά αναφέρει η περίπτωση του Ιου Δημοτικού Σχολείου (π.λ.α.τ.α. Παντοκράτορος).

Εμπορική κίνηση και άνθρωποι οικονομικών περιοχών της ΑΝΘ. ΠΟΛΕΩΣ Πατρών έχει περιέλθει εις παντελή μαρμαρύν, με προσ κτάσεις κοινωνικής ανισότητας. «Όσον αφορά το θέμα των υπαγών ο Σύνδεσμος σε άλλο υπόμνημά του ζητεί:

—Να τεθούν επί ίσους όρους ήτοι η κάλυψη του τόμου Γ της «Ανω Πόλεως Πατρών» να γίνει...

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΟΡΟΦΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ... ΤΡΕΙΣ
—Τα αιτήματά μας είναι γνωστά. Το κυριώτερο δέ είναι το οικιακό, τονίζει ο κ. Κωνσταντίνος Φρούντας. Το κακό αρχίζει από την μη άνοικοδόμηση. Συμφωνα με τον νέο νόμο που έγινε συμβαίνει το έξης παράδειγμα: «Ένν λέμε ότι μας δίνουν άδεια για πέντε όρόφους ουσιαστικά μας δίνουν τριώροφο. Και τότε διότι έχουμε μικρό συντελεστή όδοίσεως, πολλές φορές και μεγάλο ακάλυπτο χώρο. «Ετσι ό- ταν όθάνον κανείς σκέφτεται 3½ όρόφους μας λένε «κύριε σταματήστε διότι περπάσατε τον συντελεστή όδοίσεως». Είναι μία λεπτομέρεια την όποια και μες δέν γνωρίζουμε μέχρι τώρα.

—Κάποτε ενέργειες όσους όμοιόδους:

—Βεβαίως. «Ιδιαίτερα στη Νομαρχία και τώρα, και παλιότερα. Η όδρνηση αυτή των όμοιόδους όφείλεται στο ότι ό ανεγερόμενες πολυκατοικίες θα κρύψουν το Φόριο. «Αλλά αυτό δεν πρόκειται να γίνει ποτέ. Γιατί όπτα όρόφους έχουμε στην όδο Καλαδρόν, «Όμοιόδους διαφορά με την όδο Γερμανού έχουμε 2,40. «Από την όδο Γερμανού μέχρι την όδο Παπαδιομαντιού όδρ έχουμε 2,4 μ. «Όμοιόδους διαφορά με την όδο Γερμανού είναι η πρώτη Μη-

—Ο Σύνδεσμος μας τονίζει ό κ. Κωνσταντίνος Φρούντας. «Ετσι πολιτικό χαρακτήρα. Η πολιτική είναι έκτος των προσέψεών μας. «Ακόμη πρέπει να όνογραμ- υισό ότι δέν ανεγερόμενες με την Κάτω Πάλη συμπαρώνται ό κ. Οικονομικό. «Απλά ζετούμε ίση μεταχείριση.

—Η δημιουργία νέου όδρου στην Πάτρα περιλαμβάνεται μί- πως στις όπιδόσεις όας:

—Οχι. «Απλά ζετούμε, ό- πεναλοόδους ίση μεταχείριση και ίση όγάνη με την Κάτω Πάλη. Λέγει ό κ. Κωνσταντίνος Φρούντας. «Απλά μετρώμε τους ίδιους όρόφους όλοι οι Πατρι- οί.

—Ποιοί είναι βασικοί ό στό- χας του Σύνδέσμου «Ανω Πό- λεως:

—Βασικά είναι η άνασυγκρό- τηση της «Ανω Πόλεως που κά- θε μέρα πεθαίνει από μαρμαρ. Και κυρίως η ίση μεταχείρι- ρισί με την Κάτω Πάλη ή ό- ποια άνασυστάσεις άμαρμαρ. Κι' όμως είναι γνωστό ότι έδω περνώσει το πρώτο τράνι της «Ελλάδος, έδω ήταν ή κεντρική όγαρα των Πατρών έδω, ό «Αν. Δημήτριος, ήταν η πρώτη Μη-

—Το όποιο όλόγ άκαταλληλό- τας μεταφέρη και άναγεγέ- ζεται με το 4ον (Ρούφειον). «Ε- πίσως η περιοχή Παγονάς στε- ρείται Σχολείο. Σκενών όλα τα παιδάκια από όποι και ηγναι- νουν στο 21ο Δημότικό όποι αυτό στεγάζεται σε παλιό... κα- φενείο!

—Μεταξύ των στόχων του Σύνδέσμου μας, τονίζει ό κ. Κωνσταντίνος Φρούντας, είναι και η λύση των προβλημάτων της Παι- δείας στην περιοχή μας.

ΝΑ ΙΔΡΥΘΟΥΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
«Άλλο σοβαρό αίτημα των «Ε- πανωχωριτών είναι να ιδρυθούν έδω και παρηγορήματα των Δημω- σίων «Υπηρεσιών. «Ο κ. Κων- σταντίνος Φρούντας δίνει το μέγεθος του προβλήματος.

—Κατ' αρχήν λέγει, θα πρέ- πει να ιδρυθί και στην «Επάνω Πάλη παρηγορήματα ΙΚΑ με Διοικη- τικές και «Υγιονομικές όπηρε- ρσίες. «Ετσι θα όμορη να έ- ξυπηρετηθεί και ο διοικητικός ό ή- σφαλαμένος όποι ΙΚΑ και δέν θα είναι όπορημένος να κατεβαί- νει στην όδο Γούναρη. Μία ό- λόκληρη πόλη 150.000 κατοίκων δέν είναι δυνατόν να εξυπρε- τηθεί με ένα μόνον όποκαταστή- μα. Ένα γιατρό όποι πλατεία «Α- γίου «Αλέξη. Μία γυναίκα να έ- κεινάν με μικρά παιδά για να όγάνη όποιόδη όποιόδη να ό- πάλησας του ΙΚΑ «κυρία μου ό άρ- όδος, συμπαρώνη. Πέρ- ασε πάλι όποιόδη να εξέταση! Αυτό κάποτε θα πρέπει να έ- κλειψη.

«Θέ πρέπει επίσης να ιδρυ- θούν παρηγορήματα «Εφοριών. Η Β' Οικονομική «Εφορία ή όποια καλύπτει την «Ανω Πάλη πρέπει να εγκατασταθί έδω... Το Β' Τεχνική έπίση...

«Θά πρέπει να δημιουργηθούν παρηγορήματα του ΟΤΕ και της ΔΕ.Η. «Ο ΟΤΕ έχει όδρες τις ό- περσίες του όδρες της όδρ- ης του στην Κάτω Πάλη. «Όσον αφορά την ΔΕ.Η. το κεντρικό

«Ας δούμε όμως και τι λένε οι ίδιοι οι κάτοικοι για την κατάσταση της περιοχής τους. Οι ό- λοι άνθρωποι που δέχονται κι' αυτοί την ίδια όποιόδη και ά- νησυχία για το μέλλον αυτού του τόπου:

ΝΙΚ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννή- θηκα και μεγάλωσα στην «Επάνω Πάλη. «Αντιμετώπισα όδο πρόβλη-

«Ας δούμε όμως και τι λένε οι ίδιοι οι κάτοικοι για την κατάσταση της περιοχής τους. Οι ό- λοι άνθρωποι που δέχονται κι' αυτοί την ίδια όποιόδη και ά- νησυχία για το μέλλον αυτού του τόπου:

ΝΙΚ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννή- θηκα και μεγάλωσα στην «Επάνω Πάλη. «Αντιμετώπισα όδο πρόβλη-

«Ας δούμε όμως και τι λένε οι ίδιοι οι κάτοικοι για την κατάσταση της περιοχής τους. Οι ό- λοι άνθρωποι που δέχονται κι' αυτοί την ίδια όποιόδη και ά- νησυχία για το μέλλον αυτού του τόπου:

ΝΙΚ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννή- θηκα και μεγάλωσα στην «Επάνω Πάλη. «Αντιμετώπισα όδο πρόβλη-

ΝΙΚ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννή- θηκα και μεγάλωσα στην «Επάνω Πάλη. «Αντιμετώπισα όδο πρόβλη-

ΝΙΚ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννή- θηκα και μεγάλωσα στην «Επάνω Πάλη. «Αντιμετώπισα όδο πρόβλη-

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Τό Φοιτητικό Κίνημα

«Ως πότε θα το βλέπουν σαν «επανάσταση»;

Του συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

«Από όλες τις ανθρώπινες κατηγορίες, η νέα γενιά είναι εκείνη που έχει τα μεγαλύτερα δικαιώματα — και ευθύνες — για το μέλλον μιας κοινωνίας. Και είναι φυσικό, η ήθη ή έ- ξαρση των νέων να στρέφεται προς το όραμα αυτό, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις κρίσης, όπου οι συνθήκες πραγματοποίησης ή ταφής του οράματος περνάνε και οι δύο μέσα από πολύ στε- ναία περιβάλλοντα. Φυσικά, γιατί πάν- τα η νεολαία πρέπει να μάχε- ται άναποχρόνια και άσμεδί- βαστα με τα «πράγματα» και τις «συνθήκες» που κληρονομούν από ένα άποδομητο άμαρταλο παρελθόν. Αυτή είναι η γέφυρα που ένωθεί το όραμα με την πραγματικότητα, μέσα από συ- κερμίες, πράξεις, που δέν θ' άποξενώνουν την παλιά απ' τη νέα γενιά, αλλά, αντίθετα, θα διατηρούν άρρηκτους προ- σκευμένους δεσμούς, άποστολή δύσκολη όσο και μεγάλη».

Αυτό που οι φοιτητές όνο- μασαν «φοιτητικό κίνημα», ή κυβέρνηση το βλέπει σαν μία άδικαιολόγητη «επανάσταση», έπανάσταση που δέν δημιουργεί «δικαιωμα», άσού — κατ' α- ντή — ούτε δικαίωμα, ούτε «έπικρατεία»... Μ' αυτό το πνεύ- μα προσπαθεί να καταπολεμή- σει το «κίνημα», κι' εξαπολύει, για ύψιλλο πλάνη, τις όσες και τα διακρινόμενα για να πε- ριστοποιήσει... την μόλυνση της άποδομής από τους «άναρ- χικούς». Μεταμορφώνει σε «ορι- γισμούς» έπτά χρόνια τυραννί- ας, χανώνει με μητρική στοργή τους όσολόγους, έπινει τα «ταγογινάδια», θερμαίνει στο άούφωρο τους καφάλαους, δέν βρίσκει τα ήπληφον των φασιστικών όργανώσεων — έ- νω έστρωμένοι σε δύο όδρες των «άναρχικών» Πάλεϊ, Κλαδοέχεται στο Μαλέα τους «συνμωχούς» και γενικά βρίσκει, πότε έπότε δέν άλλοις, που ν' άφορά των έλληνοκλάδ και πού πολύ τη στοιβάδουσα νεολαία.

Όδρνη ή ύπρθε πάντα η έμ- πειρία του φοιτητικού κινήμα- τος. Από πολλά — πάρα πολ- λά — χρόνια, το κράτος — με μεμονωμένα φαινόμενα διαλέμμε- τα — έθλησε πάντοτε να έπι- βάλει την άντιόκία του με τους φοιτητές, μεταχειριζόμενα πρό- χαιρα και άντιόδοιολογικά μέ- τρια ένάγνια στο «κίνημα» που ύπεραπείλει άπείλημένω ό φοιτητικός κόσμος στην προσπά- θία του να βρεί δικαίωση στα δικαίωμάτα του που κατ' όποιο τρόπο «πλειοψηφία» και τις «όσποτι- μάτρες» άντιόδοιολογεί; «Αν το κράτος, όταν λέει, ότι συμ- ποκεί και κατασεί τους άγώνες της φοιτητικής νεολαίας. Και ύποκρινεται, γιατί ένώ δηλώ- νει άλη μεριά, όδρνη, κα θημερική, όδρνη — πού τις πού πολλές φορές χαλκούνονται στο όσκατό όποιόδη να μην έ- ρει, τάχα ή να μην έχει άκού- σι ποτέ... τα καυτά προβλή- ματα που άποσυχολούν — και- ρία — τους φοιτητές. Σκενών- τας ή κυβέρνηση με τέτοια διά- θεση, προσπαθεί, κάθε φορά, να «συμμορφώσει» τα «παιδα- γωγικά», ν' άποκρύνει την άλη- θινή τους διάσταση και να ά- ποκλείσει κάθε φορά μονοπά- τρι που θα όδρνησει την ΕΡΕΥ- ΝΑ και την ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ των ποσωγματικών προβλέψεών της. «Αλλά άκριβώς αυτή ή πλεγμα- τική άντιόδοιολογία της, φανερώνει την άαυτηρή ένοχη της και το φόβο μήπως όσας τυχόν άποκα- λυφθούν, την άναγκάσουν να άποδοιολογήσει «ένόπιος, ένώπιος» με καταλογισμό, δέξια, των ευθύνων της. Και οι ευθύνες της είναι μεγάλες, γιατί ή ίδια έ- χει άποδοιολογήσει με άκατάπαυ- στη ελπίση νέων έμποδίων στις φοιτητικές διεκδικήσεις όριοέ- τάντας δύναμεις και μηχανι- σμούς έκτροπής τέτοιους, που αντίθετα από τις προσέκεις της, είναι δυνατόν να ήλθουν το ίδιο το σημερινό «εδι- υμμο» δημοκρατικό καθάστως! Γιατί οι ευθύνες της κυβέρνη- σης, δέν σταματάνε μόνο στα φοιτητικά ήθητάς. Πέρα πά- ρα, πέρα, κι' αυτό το «πάνα- πέ- ρα» δηλαδή το οικονομικό, το Κυπριακό, ή άντερπητική πο- λιτική Ν.Δ. 330, το Αλγαιό κ.έ. έχει κάθε δικαίωμα να το έ- λειξη ό «Ελληνοκλάδ» και ή έλπίση ή νεολαία και να ήλθεται λυγροόδοια και ευθύνες. Ας μή λείν, λοιπόν, ή κυβέρνη-

ση, ότι ό φοιτητικός κόσμος πρέπει να περιοριστεί μόνο στα όικά του ήθητάς. Μία τέτοια «έπωση» θάταν τοόλχιστον ά- φελής, άν όχι γελοία... Γιατί ή έλπίση ή νεολαία, γενικά, κι' ίσάίτερα ή φοιτητική, άποστ- λούν άναποδοιολογία και το πιο πολύτιμο ήθημα του τόπου: κι' άφ έτέρω, γιατί άπ' τα πρά- γματα, δέν μπορεί κανένας να παρμένει άπαθής και «άπολι- τικός» στα όσα συμβαίνουν και των άφορών. Αυτό μπορεί να μην το έχει συνειδητοποιήσει ή κυβέρνηση — πού κάτω από μία έπίφραση «συμβιβασμού» ή άποδομής, τάχα «έκτακτων» λί- νων έπινει άνα όδο άντιόδοιολο- γική της μέτρα — το έχουν όμως καλά συνειδητοποιήσει, οι έ- πανατοχά τυραννοφάνες, οι νο- σταλγοί ή έπασαίσις, ή συ- γνή «επιδρόμης» και οι έγχα- ρισί ύπρθετες της, που καρδο- κούν την ευκαιρία να ένασυχτη- σουν... Αυτές είναι οι ευθύνες της κυβέρνησης, πού μ' αυτή ή «στρατηγική» της άνοίγει τους όσους του Αίλου κι' άφή να έλθουν μέσα κι' έξω έχθρούς να προσβάλουν και να συντηρούν το έντεχνα την «άντιόδοιολογία» ή κράτους και λαού, με όσποτη ύπονομηση και κατάργηση έν- καιρ — των έλευθέρων του.

«Ηδη με τα άντιόδοιολογικά μέ- τρια, έχει δημιουργηθεί μία έμ- πόλημη κατάσταση άνάμεσα σε έξουσία και φοιτητές, πού ό Θεός έρει πού θα όδρνησει. Κι' άς μή άαυκαλόζονται, ό- σοι αίσιόδοιολογία, πιστεύ- ουν πως ή κυβέρνηση θα κα- ταλάβει «έγχαρως» και θ' άνα- κρούσει πρώτα τόσο στο θέμα της πρόποσης έκπαιδευτικής όδομής, όσο και στα γενικότερα θέματα πού θα της έπιδρούν ην' άπαγγιγναι... έπτι τέ- λους — από το σφιστικό κλίμα της ντόπιας και έξνης έρ- ναίας όδρας. Για κάτι τέτοιο, δέν άρκούν οι άποδοιολογικές ύπονομιές δηλώσεις — εύνης των ύπευθύνων φορέων. Χρειά- ζεται πραγματική ήθηλη και σιςόδοια μέτρα πού ν' άναγ- νίζονται το «έ» μεταξύ έξου- σίας και σπουδάζουσας νεολαί- ας, γιατί το «στόμα» των λύ- κων είναι άπόδοιολογία... Δέν το καταλαβαίνει αυτό ή κυβέρνη- ση; Δέν καταλαβαίνει ότι ή «έννοια» της πολιτικής έξου- σίας, δέν προύποθέτει μόνο το στοιχείο της «κυριαρχίας», άλ- λά χρειάζεται και το στοιχείο της «συνειδητής κρίσης» γιατί άλλοίως καταλήγει σε σύστημα έξαναγκαστικής ύποταγής, που άργά ή γρήγορα, θα προκάλεσει μοιραίες άντιόδοιολογίες; «Αν το κράτος σφισκωνόταν τα δικαίω- ματα και τις έλευθέρους του λα- ού, τι άλλο κάνει παρά να με- τατρέπεται σε άυταρχικό δύνα- στη; Η νεολαία δέν είναι ένα κοπάδι πρόβατα πού άδικομυ- ρήματα μπορεί να όδρνηθεί στη σφαγή. Η νεολαία και συνείδη- ση έχει και δικαίωμα — τά- γραφε με το αίμα της κι' έχει έπίγνωση για όσα δυσσοδομούν πάνω από την πλάτη της. Γιατί είναι σπλάχνον άπ' τα σπλάχνον του λαού. Γιατί έζει τι σημαίνει για το μέλλον της — και το μέλλον του τόπου — ή όρση του πανεπιστημιακού ά-

σούλου πού μπορεί να καταπα- τίεται κάθε στιγμή άπ' τις έυ- νάμες άσφαλείας... Έξρει τι σημαίνει το μεταβάτισμα των φακέλων σε καρτέλλες... Για- ρίζει το «ιδιόμμο» για τους πο- λίτες πού θα στραβοκοιτάζουν το όργανο της τάξεως, καθώς και τη «σκία» του... για έσα όργανα χειροδίκων... «Απόψη- σε πείρα, ή νεολαία από την έξαγωγή φοιτητών (22.000 στην- τικός) στα όσα συμβαίνουν και των άφορών. Αυτό μπορεί να μην το έχει συνειδητοποιήσει ή κυβέρνηση — πού κάτω από μία έπίφραση «συμβιβασμού» ή άποδομής, τάχα «έκτακτων» λί- νων έπινει άνα όδο άντιόδοιολο- γική της μέτρα — το έχουν όμως καλά συνειδητοποιήσει, οι έ- πανατοχά τυραννοφάνες, οι νο- σταλγοί ή έπασαίσις, ή συ- γνή «επιδρόμης» και οι έγχα- ρισί ύπρθετες της, που καρδο- κούν την ευκαιρία να ένασυχτη- σουν... Αυτές είναι οι ευθύνες της κυβέρνησης, πού μ' αυτή ή «στρατηγική» της άνοίγει τους όσους του Αίλου κι' άφή να έλθουν μέσα κι' έξω έχθρούς να προσβάλουν και να συντηρούν το έντεχνα την «άντιόδοιολογία» ή κράτους και λαού, με όσποτη ύπονομηση και κατάργηση έν- καιρ — των έλευθέρων του.

«Ηδη με τα άντιόδοιολογικά μέ- τρια, έχει δημιουργηθεί μία έμ- πόλημη κατάσταση άνάμεσα σε έξουσία και φοιτητές, πού ό Θεός έρει πού θα όδρνησει. Κι' άς μή άαυκαλόζονται, ό- σοι αίσιόδοιολογία, πιστεύ- ουν πως ή κυβέρνηση θα κα- ταλάβει «έγχαρως» και θ' άνα- κρούσει πρώτα τόσο στο θέμα της πρόποσης έκπαιδευτικής όδομής, όσο και στα γενικότερα θέματα πού θα της έπιδρούν ην' άπαγγιγναι... έπτι τέ- λους — από το σφιστικό κλίμα της ντόπιας και έξνης έρ- ναίας όδρας. Για κάτι τέτοιο, δέν άρκούν οι άποδοιολογικές ύπονομιές δηλώσεις — εύνης των ύπευθύνων φορέων. Χρειά- ζεται πραγματική ήθηλη και σιςόδοια μέτρα πού ν' άναγ- νίζονται το «έ» μεταξύ έξου- σίας και σπουδάζουσας νεολαί- ας, γιατί το «στόμα» των λύ- κων είναι άπόδοιολογία... Δέν το καταλαβαίνει αυτό ή κυβέρνη- ση; Δέν καταλαβαίνει ότι ή «έννοια» της πολιτικής έξου- σίας, δέν προύποθέτει μόνο το στοιχείο της «κυριαρχίας», άλ- λά χρειάζεται και το στοιχείο της «συνειδητής κρίσης» γιατί άλλοίως καταλήγει σε σύστημα έξαναγκαστικής ύποταγής, που άργά ή γρήγορα, θα προκάλεσει μοιραίες άντιόδοιολογίες; «Αν το κράτος σφισκωνόταν τα δικαίω- ματα και τις έλευθέρους του λα- ού, τι άλλο κάνει παρά να με- τατρέπεται σε άυταρχικό δύνα- στη; Η νεολαία δέν είναι ένα κοπάδι πρόβατα πού άδικομυ- ρήματα μπορεί να όδρνηθεί στη σφαγή. Η νεολαία και συνείδη- ση έχει και δικαίωμα — τά- γραφε με το αίμα της κι' έχει έπίγνωση για όσα δυσσοδομούν πάνω από την πλάτη της. Γιατί είναι σπλάχνον άπ' τα σπλάχνον του λαού. Γιατί έζει τι σημαίνει για το μέλλον της — και το μέλλον του τόπου — ή όρση του πανεπιστημιακού ά-

σούλου πού μπορεί να καταπα- τίεται κάθε στιγμή άπ' τις έυ- νάμες άσφαλείας... Έξρει τι σημαίνει το μεταβάτισμα των φακέλων σε καρτέλλες... Για- ρίζει το «ιδιόμμο» για τους πο- λίτες πού θα στραβοκοιτάζουν το όργανο της τάξεως, καθώς και τη «σκία» του... για έσα όργανα χειροδίκων... «Απόψη- σε πείρα, ή νεολαία από την έξαγωγή φοιτητών (22.000 στην- τικός) στα όσα συμβαίνουν και των άφορών. Αυτό μπορεί να μην το έχει συνειδητοποιήσει ή κυβέρνηση — πού κάτω από μία έπίφραση «συμβιβασμού» ή άποδομής, τάχα «έκτακτων» λί- νων έπινει άνα όδο άντιόδοιολο- γική της μέτρα — το έχουν όμως καλά συνειδητοποιήσει, οι έ- πανατοχά τυραννοφάνες, οι νο- σταλγοί ή έπασαίσις, ή συ- γνή «επιδρόμης» και οι έγχα- ρισί ύπρθετες της, που καρδο- κούν την ευκαιρία να ένασυχτη- σουν... Αυτές είναι οι ευθύνες της κυβέρνησης, πού μ' αυτή ή «στρατηγική» της άνοίγει τους όσους του Αίλου κι' άφή να έλθουν μέσα κι' έξω έχθρούς να προσβάλουν και να συντηρούν το έντεχνα την «άντιόδοιολογία» ή κράτους και λαού, με όσποτη ύπονομηση και κατάργηση έν- καιρ — των έλευθέρων του.

«Ηδη με τα άντιόδοιολογικά μέ- τρια, έχει δημιουργηθεί μία έμ- πόλημη κατάσταση άνάμεσα σε έξουσία και φοιτητές, πού ό Θεός έρει πού θα όδρνησει. Κι' άς μή άαυκαλόζονται, ό- σοι αίσιόδοιολογία, πιστεύ- ουν πως ή κυβέρνηση θα κα- ταλάβει «έγχαρως» και θ' άνα- κρούσει πρώτα τόσο στο θέμα της πρόποσης έκπαιδευτικής όδομής, όσο και στα γενικότερα θέματα πού θα της έπιδρούν ην' άπαγγιγναι... έπτι τέ- λους — από το σφιστικό κλίμα της ντόπιας και έξνης έρ- ναίας όδρας. Για κάτι τέτοιο, δέν άρκούν οι άποδοιολογικές ύπονομιές δηλώσεις — εύνης των ύπευθύνων φορέων. Χρειά- ζεται πραγματική ήθηλη και σιςόδοια μέτρα πού ν' άναγ- νίζονται το «έ» μεταξύ έξου- σίας και σπουδάζουσας νεολαί- ας, γιατί το «στόμα» των λύ- κων είναι άπόδοιολογία... Δέν το καταλαβαίνει αυτό ή κυβέρνη- ση; Δέν καταλαβαίνει ότι ή «έννοια» της πολιτικής έξου- σίας, δέν προύποθέτει μόνο το στοιχείο της «κυριαρχίας», άλ- λά χρειάζεται και το στοιχείο της «συνειδητής κρίσης» γιατί άλλοίως καταλήγει σε σύστημα έξαναγκαστικής ύποταγής, που άργά ή γρήγορα, θα προκάλεσει μοιραίες άντιόδοιολογίες; «Αν το κράτος σφισκωνόταν τα δικαίω- ματα και τις έλευθέρους του λα- ού, τι άλλο κάνει παρά να με- τατρέπεται σε άυταρχικό δύνα- στη; Η νεολαία δέν είναι ένα κοπάδι πρόβατα πού άδικομυ- ρήματα μπορεί να όδρνηθεί στη σφαγή. Η νεολαία και συνείδη- ση έχει και δικαίωμα — τά- γραφε με το αίμα της κι' έχει έπίγνωση για όσα δυσσοδομούν πάνω από την πλάτη της. Γιατί είναι σπλάχνον άπ' τα σπλάχνον του λαού. Γιατί έζει τι σημαίνει για το μέλλον της — και το μέλλον του τόπου — ή όρση του πανεπιστημιακού ά-

σούλου πού μπορεί να καταπα- τίεται κάθε στιγμή άπ' τις έυ- νάμες άσφαλείας... Έξρει τι σημαίνει το μεταβάτισμα των φακέλων σε καρτέλλες... Για- ρίζει το «ιδιόμμο» για τους πο- λίτες πού θα στραβοκοιτάζουν το όργανο της τάξεως, καθώς και τη «σκία» του... για έσα όργανα χειροδίκων... «Απόψη- σε πείρα, ή νεολαία από την έξαγωγή φοιτητών (22.000 στην- τικός) στα όσα συμβαίνουν και των άφορών. Αυτό μπορεί να μην το έχει συνειδητοποιήσει ή κυβέρνηση — πού κάτω από μία έπίφραση «συμβιβασμού» ή άποδομής, τάχα «έκτακτων» λί- νων έπινει άνα όδο άντιόδοιολο- γική της μέτρα — το έχουν όμως καλά συνειδητοποιήσει, οι έ- πανατοχά τυραννοφάνες, οι νο- σταλγοί ή έπασαίσις, ή συ- γνή «επιδρόμης» και οι έγχα- ρισί ύπρθετες της, που καρδο- κούν την ευκαιρία να ένασυχτη- σουν... Αυτές είναι οι ευθύνες της κυβέρνησης, πού μ' αυτή ή «στρατηγική» της άνοίγει τους όσους του Αίλου κι' άφή να έλθουν μέσα κι' έξω έχθρούς να προσβάλουν και να συντηρούν το έντεχνα την «άντιόδοιολογία» ή κράτους και λαού, με όσποτη ύπονομηση και κατάργηση έν- καιρ — των έλευθέρων του.

«Ηδη με τα άντιόδοιολογικά μέ- τρια, έχει δημιουργηθεί μία έμ- πόλημη κατάσταση άνάμεσα σε έξουσία και φοιτητές, πού ό Θεός έρει πού θα όδρνησει. Κι' άς μή άαυκαλόζονται, ό- σοι αίσιόδοιολογία, πιστεύ- ουν πως ή κυβέρνηση θα κα- ταλάβει «έγχαρως» και θ' άνα- κρούσει πρώτα τόσο στο θέμα της πρόποσης έκπαιδευτικής όδομής, όσο και στα γενικότερα θέματα πού θα της έπιδρούν ην' άπαγγιγναι... έπτι τέ- λους — από το σφιστικό κλίμα της ντόπιας και έξνης έρ- ναίας όδρας. Για κάτι τέτοιο, δέν άρκούν οι άποδοιολογικές ύπονομιές δηλώσεις — εύνης των ύπευθύνων φορέων. Χρειά- ζεται πραγματική ήθηλη και σιςόδοια μέτρα πού ν' άναγ- νίζονται το «έ» μεταξύ έξου- σίας και σπουδάζουσας νεολαί- ας, γιατί το «στόμα» των λύ- κων είναι άπόδοιολογία... Δέν το καταλαβαίνει αυτό ή κυβέρνη- ση; Δέν καταλαβαίνει ότι ή «έννοια» της πολιτικής έξου- σίας, δέν προύποθέτει μόνο το στοιχείο της «κυριαρχίας», άλ- λά χρειάζεται και το στοιχείο της «συνειδητής κρίσης» γιατί άλλοίως καταλήγει σε σύστημα έξαναγκαστικής ύποταγής, που άργά ή γρήγορα, θα προκάλεσει μοιραίες άντιόδοιολογίες; «Αν το κράτος σφισκωνόταν τα δικαίω- ματα και τις έλευθέρους του λα- ού, τι άλλο κάνει παρά να με- τατρέπεται σε άυταρχικό δύνα- στη; Η νεολαία δέν είναι ένα κοπάδι πρόβατα πού άδικομυ- ρήματα μπορεί να όδρνηθεί στη σφαγή. Η νεολαία και συνείδη- ση έχει και δικαίωμα — τά- γραφε με το αίμα της κι' έχει έπίγνωση για όσα δυσσοδομούν πάνω από την πλάτη της. Γιατί είναι σπλάχνον άπ' τα σπλάχνον του λαού. Γιατί έζει τι σημαίνει για το μέλλον της — και το μέλλον του τόπου — ή όρση του πανεπιστημιακού ά-

σούλου πού μπορεί να καταπα- τίεται κάθε στιγμή άπ' τις έυ- νάμες άσφαλείας... Έξρει τι σημαίνει το μεταβάτισμα των φακέλων σε καρτέλλες... Για- ρίζει το «ιδιόμμο» για τους πο- λίτες πού θα στραβοκοιτάζουν το όργανο της τάξεως, καθώς και τη «σκία» του... για έσα όργανα χειροδίκων... «Απόψη- σε πείρα, ή νεολαία από την έξαγωγή φοιτητών (22.000 στην- τικός) στα όσα συμβαίνουν και των άφορών. Αυτό μπορεί να μην το έχει συνειδητοποιήσει ή κυβέρνηση — πού κάτω από μία έπίφραση «συμβιβασμού»